

ในการดำเนินการเกี่ยวกับการจัดซื้อจัดจ้างที่เป็นคำสั่งทางปกครอง มีดังนี้

1. การสั่งรับหรือไม่รับคำเสนอขาย รับจ้าง แลกเปลี่ยน ให้เช่า ซื้อ เช่า หรือให้สิทธิประโยชน์
2. การอนุมัติสั่งซื้อ จ้าง แลกเปลี่ยน เช่า ขาย ให้เช่า หรือให้สิทธิประโยชน์
3. การสั่งยกเลิกกระบวนการพิจารณาคำเสนอหรือการดำเนินการอื่นใดในลักษณะเดียวกัน
4. การสั่งให้เป็นผู้ทำงาน

วิธีการอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

การอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง

ตาม พ.ร.บ. วิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 กำหนดเวลาอุทธรณ์คำสั่งทางปกครอง ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง ประกอบกับมาตรา 3 แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 นั้น ให้คู่กรณีที่ได้รับคำสั่งทางปกครองอาจใช้สิทธิอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองโดยยื่นต่อเจ้าหน้าที่ผู้ออกคำสั่งทางปกครองได้ภายใน 15 วันนับแต่วันที่ตนได้รับแจ้งคำสั่งทางปกครองดังกล่าว ทั้งนี้ หมายถึงเฉพาะคำสั่งทางปกครองที่ไม่ได้ออกโดยรัฐมนตรี และไม่มีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะเท่านั้นและไม่หมายความรวมถึงคำสั่งทางปกครองของบรรดาคณะกรรมการต่าง ๆ ซึ่งไม่ต้องอุทธรณ์ภายในฝ่ายปกครอง แต่หากคำสั่งทางปกครองใดมีกฎหมายกำหนดขั้นตอนอุทธรณ์โต้แย้งคำสั่งทางปกครองไว้เป็นการเฉพาะ คู่กรณีก็ต้องอุทธรณ์คำสั่งทางปกครองนั้นตามขั้นตอนและระยะเวลาตามที่กำหนดในกฎหมายเฉพาะนั้นแม้ว่าขั้นตอนและระยะเวลาอุทธรณ์ตามกฎหมายเฉพาะนั้นจะมีหลักเกณฑ์ที่ประกันความเป็นธรรมหรือมีมาตรฐาน ต่ำกว่าหลักเกณฑ์การอุทธรณ์ตามมาตรา 44 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 ก็ตาม

สำหรับการระงับกรณีที่อาจอุทธรณ์และระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์ตามมาตรา 40 วรรคหนึ่ง แห่งพระราชบัญญัติวิธีปฏิบัติราชการทางปกครอง พ.ศ. 2539 นั้น เป็นกรณีที่กฎหมายกำหนดให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองต้องพิจารณาก่อนออกคำสั่งทางปกครองว่า คำสั่งทางปกครองนั้นเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้หรือไม่ หากเป็นคำสั่งทางปกครองที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้งต่อไปได้ ให้ผู้ออกคำสั่งทางปกครองระบุ 1) กรณีที่อาจอุทธรณ์หรือโต้แย้ง 2) การยื่นคำอุทธรณ์หรือคำโต้แย้ง และ 3) ระยะเวลาสำหรับการอุทธรณ์หรือการโต้แย้งคำสั่งทางปกครองนั้นไว้ในคำสั่งทางปกครองนั้นด้วย หากผู้ออกคำสั่งทางปกครองมิได้กระทำตามมาตรา 40 วรรคหนึ่งข้างต้น ถือได้ว่าเป็นกรณีที่มีการฝ่าฝืนบทบัญญัติแห่งมาตรา 40 วรรคหนึ่งเกิดขึ้น มาตรา 40 วรรคสอง แห่งกฎหมายดังกล่าวกำหนดว่า หากผู้ออกคำสั่งทางปกครองดำเนินการตามมาตรา 40 วรรคหนึ่งโดยแจ้งตาม 1) 2) และ 3) ข้างต้นต่อคู่กรณีในภายหลัง ให้ถือว่า